

kerer at komme i karambolage med FN og grundloven, for ifølge Den Europæiske Komité for Sociale Rettigheder er mindstelønnen godt 7.000 kr., hvor man i integrationspakken opererer med helt ned til 5.000 kr. om måneden. Regeringen henviser til Institut for Menneskerettigheder, der siger, at det er anerkendt i retspraksis, at der gælder en nedre grænse for, hvilket rådighedsbeløb der kan anses for acceptabelt, og regeringen siger, at det er regeringen ganske enig i.

Derfor er det nærliggende for mig at spørge: Hvis regeringen er enig i, at der er retspraksis for en nedre grænse, hvor ligger den så?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det bliver jo en gentagelse af, at jeg synes, det er vigtigt, at vi ser på, at vi i dag har et meget fint-masket socialt sikkerhedsnet, hvor vi tager udgangspunkt i den enkeltes konkrete situation i forhold til den indsats, vi så yder fra det offentlige side. Det synes jeg er afgørende at holde fast i.

Kl. 12.25

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Ministeren er vel enig med mig i, at hvis der er en retspraksis og regeringen henholder sig til den, så er der jo altså ifølge beskæftigelsesministeren et niveau. Jeg ved godt, det ikke er helt fair. Jeg har selv lige fået spørgsmålet ind her, og jeg forstår godt, hvis socialministeren ikke lige kan svare på kroner og øre, hvad niveauet er.

Men kan jeg ikke få socialministerens tilkendegivelse af, at man i hvert fald gerne vil undersøge, hvilket rådighedsbeløb der er retspraksis for, og at ministeren – jævnfør hele den lange, lange diskussion, vi har haft i dag om, hvordan det er gået i bunden af vores samfund, altså ikke relativt, men i bunden – med udgangspunkt i det beløb vil foretage en statistisk vurdering af, hvilken vej det går med fattigdommen i Danmark.

Kunne vi blive enige om at slutte denne diskussion og få nogle facts på bordet med udgangspunkt i det, som regeringen mener man skal kigge på?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Hr. Martin Lidegaard er velkommen til at stille alle de spørgsmål, hr. Martin Lidegaard har lyst til at stille til mig, og så skal jeg besvare dem.

Det er nok den mest fair fremgangsmåde, som hr. Martin Lidegaard selv er inde på, hvad angår det, der bliver citeret.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Når vi snakker et mindste økonomisk niveau, der kan være rimeligt, siger ministeren: eller hvad der kan være anstændigt. Hvad der kan være anstændigt, synes jeg vi skal lade være med at snakke om, men jeg synes godt, vi kan snakke om, hvad der kan være et rimeligt niveau, folk kan leve på.

Ministeren siger så efterfølgende, at for socialministeren handler det om, hvordan vi bedst kan hjælpe folk. Er ministeren ikke enig med mig i, at en meget, meget vigtig del af socialpolitikken er at forebygge, at sikre, at folk kan have så gode levevilkår, at de ikke i perioder skal have social hjælp og støtte? Den allerførste del af socialpolitikken er faktisk at forebygge, at sikre, at folk i udgangspunktet har gode levevilkår, og der kan det da godt være af betydning, hvordan ens økonomi ser ud. Er ministeren ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Altså, jeg er fuldstændig enig i, at det er vigtigt at forebygge, og noget af det afgørende i forebyggelsen er, at vi sikrer, at alle får en uddannelse og dermed får de bedste betingelser for at kunne klare sig på arbejdsmarkedet.

Jeg ved ikke, hvad fru Lise von Seelen har tænkt sig. Er det et problem, at der f.eks. er nogle selvstændige, der i perioder har meget lav indkomst? Er det et problem, at der er nogle, der vælger at gå på nedsat tid for at prioritere familien? Vi har studerende, der er på SU, og som jo også er en del af lavindkomstgruppen, men det synes jeg ikke er et problem.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Nu er vi slet ikke nået hen til, at vi snakker om, hvor det niveau skal ligge. Men jeg synes helt sikkert, at det er et problem, hvis mennesker ikke har råd til at holde deres børns fødselsdag, hvis mennesker ikke har råd til at tage deres